

Story

Država: Slovenija

Doseg: 25.000

Stran: 28

Površina: 1.463 cm²

23.02.2017

Četrtek

1 / 3

TRIO, KI MAHA TRAČEM ADIJO

SOIGRALKE IN PRIJATELJICE

Tina, Iva in Mojca si na vajah mjuzikla "Trač ali mnogo hrupa za nič" pomagajo.

Tokrat smo se na sončen zimski dan v prestolnici srečali z Ivo Krajnc, Mojco Funkl in Tino Potočnik ter s simpatično trojico spregovorili o tem, kako doživljajo priprave in ustvarjanje predstave, ki jo vsi že z navdušenjem pričakujemo.

*Trači in govornice so del življenj vsake medijske osebnosti, mednje pa spadajo tudi igralci. Prav o tem bo v prihajajočem muzikalu 'Trač ali Mnogo hrupa za nič' spregovorila znana igralska zasedba **MGL**, ki bo s tekstom priznanega Gašperja Tiča zlobnim jezikom vrnila milo za drago.*

Story: Dekleta, zdaj boste nastopila v muzikalu 'Trač ali Mnogo hrupa za nič'. Veliko je verjetno tistih, ki pod anonimnim imenom komentirajo vaše objave, brez dvoma pa je veliko tistih, ki vas zvesto podpirajo, kaj pravite?

Iva: To pride velikokrat. Če si na Facebooku ali na katerem od teh omrežij, slej ko prej vidiš, da imaš krog ljudi, in ceniš to, da so ti naklonjeni. Da ti tudi, če je nekaj 'ful' bedno, nekdo reče, da je vau. (smeh)

Mojca: Jaz sem zelo slaba v tem. Tudi sporočila na Facebooku sem izklopila, ker so mi nekateri pisali kar nekaj. Če me kdo želi najti, me tudi tako lahko najde. Lepo pa je, da ti oboževalci pošljejo pismo. Ali otroci ali starejši. In ti to odpreš in prebereš. Vidiš, da je nekdo nekaj videl in mu je bilo všeč. Lahko je samo ena stran ali pol strani

ampak zdaj, ko ne pišemo več toliko pisem, se mi zdi še toliko lepše, da si nekdo vzame čas, da se usede in ga napiše.

Story: Kako lepo. Koliko pa jih dobite?

Iva: Včasih je bilo tega več, ker ni bilo elektronskih naslovov. Predvsem starejši so radi kaj napisali. Smo pa dobili tudi zelo čudna sporočila, ki niso imela ne repa ne glave. Kakšna zelo zanimiva.

Mojca: Ali pa si dobil rožice in nisi vedel, od koga so. Sem pa enkrat poskrbela, da smo vse punce dobile rožice, in vse so se spraševale, od koga so, bile pa so od mene. (smeh)

Story: Na Facebooku sem videla, da ste se na predstavo začeli pripravljati pred enim mesecem. V tem času se je brez dvoma

zgodilo veliko zanimivih prigod. Kako bi strnile vtise prvega meseca skupnega druženja in ustvarjanja?

Mojca: Smo večinoma ansambelski teater, kar pomeni, da se med sabo večinoma poznamo, in če imamo srečo, tudi skupaj delamo. Se pa zgodijo luknje, ko z nekom zelo dolgo nisi delal. Zdaj pa imamo še goste, pričakujemo še plesalce in plesalke ... V tem kontekstu je to zelo, zelo intenzivno delo. Predstava vključuje petje in ples pa še igra je zraven in gre za veliko vsega. Najpogosteje se sami sebi smejimo v ogledalu, kot da bi se res pripetila kakšna anekdota.

IVA

“Ko kuham in vmes malo govorim tekst, pride Sofija in vedno reče: “Mama, ne to. Mama, ne to. Ne tega. Mama, šššš.”

imam druge člane zasedbe, da me spodbujajo. Čutim strahospoštovanje do petja, ker sem v ekipi z res dobrimi glasovi in pevci.

Tina: Ali pa plešemo in se vmes sprašujemo, ali smo vsi tako zadihani.

Story: Kako pa se znajdete v vseh teh vlogah? Gre kateri kaj bolje od rok?

Tina: Mojca zelo dobro pleše, tako da nas včasih tudi ona kaj nauči in nam kaj pokaže.

Mojca: (smeh) Jaz bi prej rekla, da samo zelo rada plešem, sicer pa nikoli nisem čisto zares plesala. Zdaj, ko koreografski delamo z Miho Krušičem, ki je resen plesalec, upam, da se bom malce razplesala. (smeh) Nisem pa pela že leta in leta in mi je težko odpreti usta. Res. Zato

Iva: Jaz tudi izredno rada plešem, ampak ko vidim samo sebe, ni videti tako lepo. (smeh) Ne, saj je videti v redu, ampak vseeno. Verjetno zato, ker sem perfekcionista in želim, da je takoj vse tako, kot mora biti, vse perfektno. Da se to zgodi, pa je potrebne veliko vaje. Zdi se mi recimo, da vseeno z leti nabereš izkušnje te obrti, ki je res 'orng' obrt. Mogoče mi je včasih malo žal, da ne

namenimo malo več časa takim projektom, ki so morda malo bolj podaljšani kot normalni študiji. Dva tedna bi bila vedno dobrodošla, zaradi tehnike in kondicije ...

Story: Ali imate posebne fizične priprave ali mora vsak za kondicijo poskrbeti sam?

Iva: To moramo vzdrževati vse leto, hodimo k telovadbi ...

Mojca: Za to moraš v osnovi poskrbeti sam.

Tina: V gledališču imamo koreografske vaje.

Mojca: Mi dobimo note in glasbo. Koreograf naredi

koreografijo, mi moramo že znati tekst, dati to skupaj pa je izziv. Najprej pozabiš tekst, potem noge, potem ne veš, kaj poješ ...

Iva: ... vmes pa delaš še prizore.

Tina: Ali pa misliš še na kakšen drugi ali tretji glas ...

Mojca: Pri tem se vidi, kdo ima več izkušenj ali talenta, na primer pevskega. V zasedbi imamo tudi Tanjo Ribič, ki zlahka sliši stvari. Veliko je res močnih in suverenih pevcev.

Story: No, prej ste omenili učenje besedila.

Iva: To sicer delamo že na bralnih vajah, ko stvari razdelamo, pogledamo, kako bo kaj šlo, in že pri tistih vajah si zapomniš veliko teksta.

Story: Pa vam pri tem pomagajo tudi domači?

Mojca: Midva sva si pomagala, ampak to je bilo bolj v obdobju, ko še nisva imela otrok. Tokrat imaš čas zase in lahko to delaš tudi med tem, ko sesaš. Največji izziv zame je bil preklop, da ko pridem domov, sem

MOJCA
“Mislim, da sva z Gregorjem tudi nazadnje vadila prav tekst za ‘Kos plastike’. Ker je bilo res veliko besedila.”

stoodstotno samo tam z družino. In potem moram sem. Zdaj imam trening, da pridem prej v teater. Seveda, če gresta otroka spat in če imam še energijo, moram delati, seveda. Ker samo učenje besedila ni nič vloge. Tekst se lahko vsak nauči, kako ga podati in interpretirati, kako ga navezati na odnose ... to je dodatno delo.

Iva: Tina, ti pa verjetno kaj uporabiš svojega?

Tina: Niti ne. Mi je že rekel, da mu pokvarim predstavo, ker preveč govorim o tem, kako potekajo vaje. Zato se potem vedno poskusim distancirati od tega, da mu ne 'uničim' preveč.

Iva: Ko kuham in vmes malo govorim tekst, pride Sofija in vedno reče "Mama, ne to. Mama, ne to. Ne tega. Mama, šššš." Ko hočem kaj zapeti, je enako.

Tina: Pa kaj ponavlja za tabo potem?

Iva: Smešno je, da ko že enkrat obvladam tekst, točno vidiš, kje je trenutek, ko ji nekaj

pade v uho in ko misli, da to res dejansko počnem. Prav vidi se, kako razloči tisto, ko mi še ni prav uspelo, od tistega, ko mi je uspelo. Ko sem za predstavo 'Kos plastike' doma vadila tekst in sem postala suverena in spontana, je mislila, da se preprosto pogovarjam z njo.

Story: Potem je dober test? (smeh)

Iva: Tako, ja.

Mojca: Mislim, da sva midva z Gregorjem tudi nazadnje vadila prav tekst za 'Kos plastike'. Ker je bilo res veliko besedila.

Story: No, ko sem hotela prebrati Shakespearovo zgodbo 'Mnogo hrupa za nič', mi je

Google vedno zraven ponudil možnost iskanja obnove. Kakšne šolarke pa ste bile ve? Ste knjige same prebirale ali ste od sošolcev iskale obnove?

Tina: Jaz sem zelo rada brala in vedno sem prebrala še več, kot je bilo treba.

MOJCA

"Tudi sporočila na Facebooku sem izklopila, ker so mi nekateri pisali 'kar nekaj'."

Mojca: Jaz tudi.

Iva: Jaz pa sem bila mlada še takrat, ko ni bilo toliko interneta, veš? (smeh) Tako da sem šla v knjižnico in vzela '500 dramskih del'.

Mojca: Sem pa z veseljem zdaj, ko je Gregor delal 'Vojna in mir', pogledala novo BBC-jevo nadaljevanko v šestih delih, ki jo zdaj predvaja tudi RTV. Branja te knjige se še nisem lotila.

Iva: Jaz sem tudi zelo rada brala, res. In še zdaj, čeprav zadnje čase ne toliko.

Napisala **Kaja Milanič**
Fotografije **Goran Antley**

TINA
"Mojca zelo dobro pleše, tako da nas včasih tudi ona kaj nauči in nam kaj pokaže."

IVA
"Predvsem starejši so radi kaj napisali."